

ΠΙΚ-ΝΙΚ

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Οί Κινέζοι πιστεύουν ότι ο άνθρωπος έχει τρεις ψυχές.

'Απ' αυτές, όταν πεθάνη, ή μιὰ μένει μέσα στο σπίτι.

'Η άλλη ακολουθεί το σώμα στον τάφο.

Και ή τελευταία πηγαίνει κάτω, ούτε κι' αυτοί όμως ξέρουν πού ακριβώς.

Οί αρχαίοι Πέρσαι συνήθιζαν να έχουν πάνω στις όροφες των σπιτιών τους βωμούς με διαρκώς αναμμένη φωτιά. Γι' αυτό κατασκευάζανε τις σκεπές των σπιτιών τους επίπεδες.

Κατά την αρχαιότητα, σ' όλη την 'Ελλάδα υπήρχαν 22 μαντεία του 'Απόλλωνος.

Το καλύτερο γιατρικό εναντίον των έγκυματών, είτε από φωτιά προέρχονται, είτε από κεντό νερό, είναι ή σόδα, με την οποία πουδράρετε το καμμένο μέρος.

Οί Σουηδοί γιατροί ποτέ δεν στέλνουν λογαριασμούς στους πελάτες τους. Κάθε ένας πληρώνει ό,τι θέλει. Συνήθως οί φτωχοί δεν πληρώνουν τίποτε.

'Ο πολύ καφές λένε ότι επιδρά και στα μάτια. Δηλαδή τὰ βλέπτει.

'Η Σάρα Μπερνάρ ποτέ της δεν έπιε νερό σζέτο. Πάντα, όταν ήθελε να πιη νερό, τὸ ανακάτευε με γάλα ζεστό.

'Ο αριθμός των μέχρι τούδε γνωστών πουλιών είναι 11 χιλιάδες.

Οί Βρεττανοί στρατιώτες, όταν βαδίζουν «βήμα ταχύ», κάνουν οδόντονα βήματα στο λεπτό.

'Η Γαλλία σὲ εικοσιτέντε χρόνια, έστησε, με έξοδα του κράτους, τριακόσια μνημεία εις έπιφανείς Γάλλους.

Οί κάτοικοι της Βενεζουέλας άπεχθάνονται τὸ τσάι. Δέν τὸ πίνουν παρά όταν τούς τὸ διατάξει ὁ γιατρός.

Οί 'Αραβες δέν φοροῦν πουκάμισο, για την έξης αίτία :

'Όταν ή βασίλισσα 'Ισαβέλλα της Καστίλλης έκυρίευσε την Γρενάδα, ὁ άρχηγός των 'Αράβων ὀρκίστηκε να μη φορέσει κανείς 'Αραβ πουκάμισο άν δέν ξαναγυρίσουν στην 'Ισπανία.

Και οί 'Αραβες, πιστοί στην παράδοσι, δέν έννοοῦν να φορέσουν πουκάμισο.

θά τὰ γνωρίσουμε, δέν είν' έτσι, Μορώ ; ρώτησε την άλλη μέρα ὁ κ. Ζα.έ.

— Νάι, νάι, Ζακέ!... άπάντησε ὁ κ. Μορώ. Σήμερα ή συναναστροφές είναι τόσο κακές, ὥστε θά θεωρούσα τὸν έαυτό μου εὐτυχή να βρω στο παιδί μου ένα φίλο σοβαρό και τίμο, σάν τὸ γιό σας...

— 'Αν θέλετε μάλιστα, Μορώ, θά πάμε να φάμε κ' οί τέσσερες μαζί. Ξέρω ένα ρεστωράν, όχι και τόσο ακριβό, όπου μαγειρεύουν περίφημα...

— Είστε βέβαιος ;

— Βεβαίωτατος, αγαπητέ μου... Μπορούμε μάλιστα να πάμε κ' οί δυό μας να δοκιμάσουμε ένα απ' αυτά τὰ βράδια...

— 'Εχεις δικηο, αγαπητέ μου Μορώ... Μπορούμε μάλιστα...

— Τί, καλέ μου Ζακέ ;

— Νά πάμε κ' άπόψε...

— Θαυμάσια... 'Η ώρα είναι ακόμη τέσσερες και μισή... Πάμε, λοιπόν, αφού έχουμε ώρα ακόμη ὡς τὸ δείπνο, να πάρουμε κανένα ὀρεκτικό και να μιλήσουμε για τὰ παιδιά μας...

Και, παίρνοντας ὁ ένας τὸν άλλο από τὸ μπράτσο, βγήκαν από τὸ γραφείο, ενώ οί άλλοι συνάδελφοί τους τούς εκύτταζαν κατάπληκτοι, με άνοιχτό τὸ στόμα...

Μά αυτοί, άδιαφορώντας για τούς άλλους, εξακολούθησαν τὸ δρόμο τους, λέγοντας μέσα τους :

— 'Ασφαλώς, ὁ καλύτερος άνθρωπος του κόσμου είναι ὁ Ζακέ!...

— 'Υπέροχος άνθρωπος αυτός ὁ Μορώ!...

Και κατέληξαν κ' οί δυό τους στο συμπέρασμα :

— Πῶς γελιέ-

ται κανείς στις κρίσεις του για τούς άλλους ανθρώπους!...

